

MARY OG BIBELEN HENNES

De som er med: forteller, Mary, moren, fru Evans, pastor Thomas Charles – noen til å hjelpe bak scenen.

Forteller: I dag skal dere få høre om den unge jenta Mary Jones, fra Wales. (Wales er et stort, grønt landområde i England. Der snakker mange mennesker et gammelt språk som er helt annerledes enn engelsk. For eksempel sier de ikke ”good morning”, men ”bore da”.)
Mary ble født i 1784 og vokste opp på et lite sted som heter Llanfihangel. Foreldrene til Mary var fattige vevere. Så vi kan tenke oss at Mary sjelden kunne kjøpe seg noe hun ønsket seg.
Vi skal møte Mary en kveld når hun er ca 8 år gammel. Hun har lagt seg og er veldig lei seg. For hun har et brennende ønske - som ikke kan gå i oppfyllelse.

1. scene. Et BRENNENDE ØNSKE. Mary og moren.

(Mary ligger i sengen og gråter, moren kommer løpende inn.)

Mary: Jeg vil ha – jeg vil ha!

Mor: Hva er det du vil ha, vennen min? Er du tørst?

Mary: Du vet hva jeg vil ha, mamma. Jeg vil ha en bibel. Jeg vil lese de spennende fortellingene som står i Bibelen.

Mor: Nå må du roe deg ned. For det første kan du ikke lese. Det er ikke noen skole her i området hvor du kan lære det heller. Og vi har ikke nok penger til å kjøpe en walisisk bibel, den er veldig dyr. På møtet i går kveld leste fru Evans i Bibelen for oss. Var ikke det fint, synes du?

Mary: Jo, fortellingen om gutten som gav nistepakken sin til Jesus, liker jeg så godt. Jeg liker når du mamma forteller det du husker fra Bibelen også. Men jeg vil helst lese selv, i min egen bibel. Jeg skulle ønske at jeg kunne lese. Og så skulle jeg ønske at jeg hadde penger til å kjøpe min egen bibel.

Mor: Det nytter ikke å gråte.

Mary: Jeg vet det, mamma. Jeg må lære å lese, og så må jeg begynne å spare penger. Kan vi be til Jesus om det, mamma?

Mor: Ja, det kan vi selvfølgelig gjøre, vennen min.

Mary: Kjære Gud, vil du gjøre det slik at jeg kan få lære å lese, og vil du gjøre det slik at jeg kan få kjøpe boka hvor det står om deg.?

Forteller: Kveld etter kveld ba hun denne bønnen. Etter en tid kom den første overraskelsen.

2. scene Første del av bønnen blir besvart. Mary og moren.

Mor: Mary, Mary, kom hit, jeg har noe å fortelle deg!

Mary: Ja, mor hva er det?

Mor: Jeg har hørt at de holder på å bygge en skole i landsbyen (Abergynolwyn.) Hvis du fremdeles har lyst til å lære å lese, kan du få gå på den skolen.

Mary: (Kaster seg om halsen på moren og ler og gråter av glede). Tusen takk, tusen takk! Tenk jeg skal få lære å lese! Kanskje jeg får lov til å lese i Bibelen til fru Evans av og til.

Mor: Ja, helt sikkert.

Forteller: Mary begynte på skolen. Hun lærte å lese. Men hun gjorde noe annet også – hun sparte penger. Hun hadde fortalt til fru Evans at hun ønsket seg en bibel. En dag Mary var på besøk hos henne, hadde fru Evans en overraskelse til Mary.

3. scene Nærmere målet. Mary og fru Evans.

Fru Evans: Kom hit skal du få se, jeg har noe til deg.

Mary: Hva er det? (hvisker)

Fru Evans: Disse er til deg...

(Hun trekker et teppe til side som har skjult to høner. Hønene flakser og kakler, hanen kommer fram og galer.)

Nei, nei, hanefar, du har flere høner, disse skal Mary få.

Vær så god, de er dine. Hvis du selger eggene du får og sparer pengene, kan du snart kjøpe deg en bibel.

Mary: (Kaster seg om halsen til fru Evans og jubler av glede.)

Forteller: I seks år solgte Mary egg og sparte pengene. Hun var også oppfinnsom, og kom på mange andre småjobber hun kunne gjøre.

Den store dagen kom da hun hadde spart nok til å kjøpe seg en walisisk bibel. Hun gikk til presten for å spørre om han kunne selge henne en. Men han hadde bare én bibel. Den måtte han selv ha. Men han fortalte om en metodistprest som bodde fire mil borte. Han hadde flere bibler. Kanskje kan ville selge henne en..?

4. scene Ønsket går i oppfyllelse. Mary og pastor Charles.

Mary: (Banker på døren og går inn.)

God dag, jeg er Mary. Jeg ønsker meg så veldig en bibel. Nå har jeg tjent nok penger til å kjøpe en, tror jeg. Presten hjemme har fortalt at du har flere bibler. Vil du selge meg en?

Presten: (Går litt fram og tilbake.)

Kjenner du til noe av det som står i Bibelen da, Mary? Mmmm .....la meg se. Hva het den kjempen som David vant over?

Mary: Goliat. David var den største kongen Israels-folket hadde. Det er også spennende å lese om alt det israellittene opplevde de førti årene i ørkenen..

Presten: Hvor har du lært alt dette? Det høres ut som du allerede har en bibel å lese i.

Mary: Jeg går på møter hvor de forteller fra Bibelen. Og foreldrene mine har fortalt meg mye. Har du ingen bibel å selge meg?

Presten: Dette er ikke lett for meg. Jeg har en ekstra bibel. Men den er lovet bort til en venn av meg.

Mary: (Skuffelsen blir for stor. Hikstende:) Da har jeg gledet meg forgjeves alle disse årene. Da har jeg solgt egg og spart forgjeves. Hvorfor blir det ikke laget så mange bibler at alle som vil kan kjøpe seg en..? Hvorfor kan ikke jeg få lese i Bibelen når jeg har så lyst til det?

Presten: (Tar fram en bibel.) Du skal få kjøpe denne av meg, likevel. Den var bestilt av en av mann jeg kjenner. Men han må få en annen. Jeg vil ikke skuffe en som har spart så lenge og gått så langt. Vær så god! Og så må vi sørge for at det blir trykket nok bibler – slik at alle som vil ha kan kjøpe seg en.

Mary: Tusen takk! Her er pengene. Mitt høyeste ønske er oppfylt! Jeg er så glad at jeg føler at jeg kan sprekke! Hurra! Endelig har jeg en bibel!

Forteller: Mary fikk svar på bønnene sine. Hun fikk en bibel, som hun selv kunne lese i. Og pastor Charles holdt det han hadde sagt. Han sørget for at det ble trykket flere bibler. Året 1804 dannet noen av vennene til pastor Charles Det Britiske- og Utenlandske Bibelselskap. De satte seg som mål å skaffe alle i verden, som ønsket det, en bibel på et språk de kunne forstå og til en pris de kunne betale.